

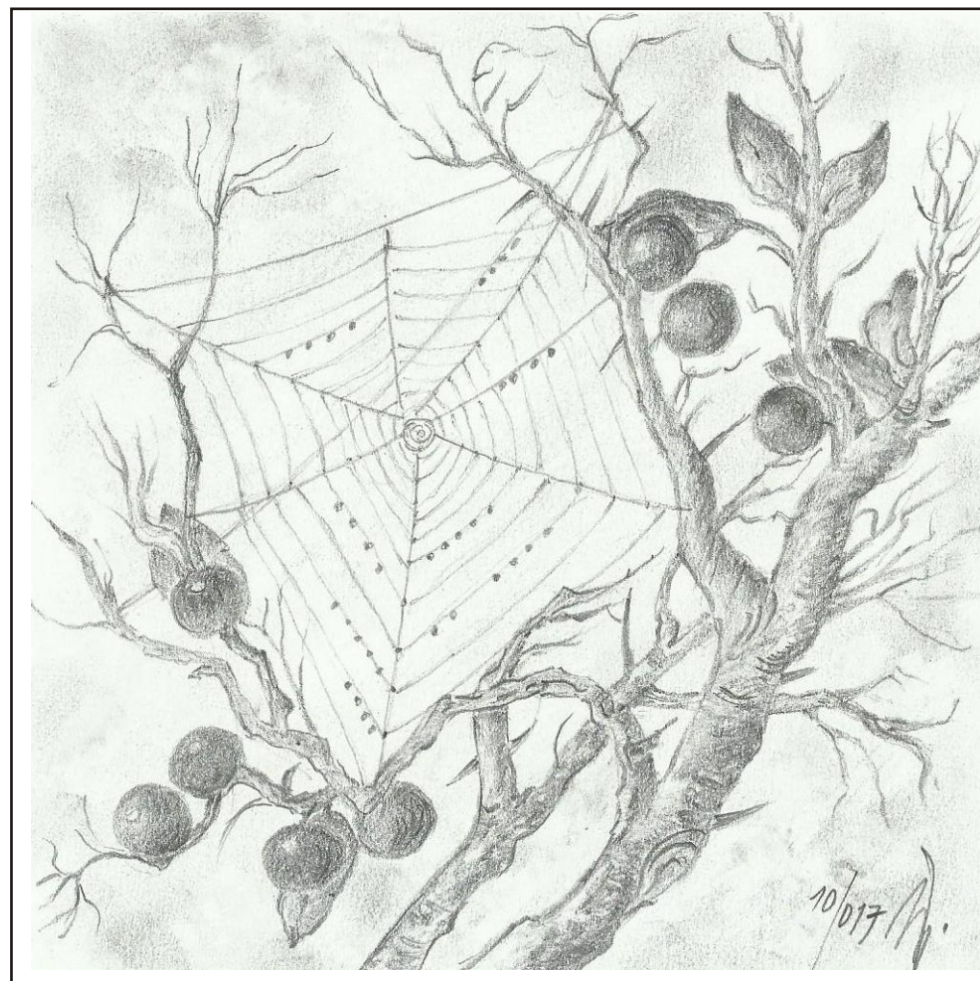
NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. * Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 18.10.2017.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

ŽIVOT JE PROPLETEN TENOUČKOU NITÍ

DAR

Josef Suchý

Krásného věku dožijete-li se,
je to dar hroznu v křišťálové míse.
Po námaze už ani stopy není,
namísto potu jiskří orosení.
Je to dar klasů proměněný v chleba,
jejž podali jste tam, kde bylo třeba.
I dobrý pocit v oné vzácné chvíli,
že jste své dny a roky nezarmnili.
A je to radost, když vám někdo splácí
láskou, co pro něj tvořili jste prací.

Ilustrace: J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Na Naše dědiny jste v Březnici darovali 550,- Kč, v Bohuslavicích v obchodě Hruška 200,- Kč, v kapli 300,- Kč, v Salaši 200,- Kč. Děkujeme.

Nabízím doučování německého jazyka pro žáky ZŠ, SŠ i dospělé, kteří potřebují zdokonalit komunikaci v tomto jazyce při vykonávání svého povolání. Cena 200,- Kč/60min. V případě zájmu volejte 777 582 689.

Mgr. Kubjátová Bohuslavice u Zlína

Srdečné pozvání Vás všech na Martinské hody v Březnici. Slavnostní mše svatá s poděkování za letošní úrodu bude sloužena v kostele sv. Bartoloměje dne 12. listopadu 2017.

Uzávěrka příštího čísla zpravodaje Naše dědiny bude 15. 11. 2017.

POZVÁNKA:

UNART
Provodov
pořádá
I. ročník

**PROVODOVSKÝ
BĚH**
kolem Starého Světlova a pod Čertovým kamenem
Sobota 28. 10. 2017

Program:
Prezence: od 12:00 hodin
Start: 13:00 – předškolní děti – 3 kategorie (30, 50 a 150 m)
13:30 – žáci a záložní – 4 kategorie (250 a 750m)
14:00 – běh na 5 km a hlavní závod na 11 km
14:30 – vyhlášení výsledků – předkoláci a žáci
18:00 – volná zábava

Startovné:
100,- Kč při registraci přes web: www.beh.provodov.cz
150,- Kč při registraci na startu
předkoláci a žáci mají startovné zdarma

Areal mládež a fotbalové hřiště FC Rak Provodov
Pro závodníky občerstvení a možnost osprchování zdarma.
Závodníci startují na vlastní nebezpečí!

propozice, informace a registrace
www.beh.provodov.cz

Partners běhu

Dělíme se o pažitku do polévky nebo mátu s meduňkou na čaj, nabízíme si navzájem sazeničky květin, poskytujeme si zkušenosti a uznání. Pro náš dům je naše zahrada moc důležitá. Máme se kde potkat.

Přeji vám, aby vás i vaše zahrádky stále inspirovaly k hledání Božích vzkazů. Nemáte-li zahrádku, nevadí, zkuste třeba park. Bůh k vám mluví pořád. Ujistěje vás dennodenně, že on stvořil celý vesmír a všechno funguje podle jeho záměrů. A že s vámi vždycky počítá.

Z knihy Brusinky - autorka Hana Pinknerová

vybrala M. Burdelová

Ilustrace: R. Bárta

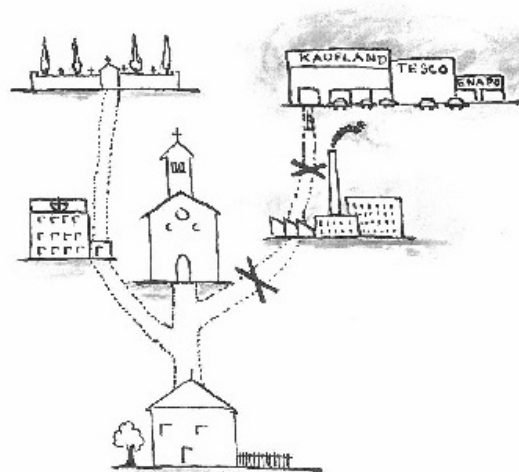
Drazí čtenáři Našich dědin, v neděli devětadvacátého října nastane posun času. Z třetí hodiny noční se ručička ciferníku přesune zpět na hodinu druhou. Bude to pro nás znamenat, že si ze soboty na neděli o hodinu déle pospíme a že až do pětadvacátého března, než se zase posune čas nazpátek, si budeme moci spíše než „dobrý den“ přát „dobrý večer“ nebo „dobrou noc“. Ale za tu hodinu spánku navíc to stojí!

Proč k posunu času dochází vždy v prvních nedělních hodinách? Odpovídáme: jistě proto, že neděle je dnem volna, a tak se na jaře ze soboty na neděli můžeme snáze dospat, a naproti tomu teď na podzim zase odspat. „Je totiž neděle a mám dost času.“

Čas nedělní (v židovském prostředí sobotní) je vnímán ne jako naprosté „volno“, ale jako čas pro Hospodina, jako den Páně. *Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh.* (5 Moj 5,12). Zachovávání dne odpočinku se stává vyznáním víry, podobně jako uskutečňování jiných Božích příkazů. Jejich zachovávání odlišovalo vyvolený národ Izrael od okolních národů. Dnem odpočinku i jinými příkazy obsaženými v židovské Tóře, které mají sloužit člověku a lidskému společenství, se ukazuje jedna důležitá věc náboženského života, která se týká přímo víry v to, že Bůh ví, co člověk potřebuje lépe než člověk sám. Neděle je tedy vyznáním, že Bůh je naším Původcem, tím, kdo nám dal veškerý čas.

V katechetických pomůckách do hodin náboženství můžeme najít pracovní list P. Jaroslava Studeného (1923-2008), který se týká třetího přikázání Desatera: *Pomni, abys den sváteční světil.* P. Studený jednoduše některé nedělní cestičky vymezuje, jiné přeškrtnává. Tento jeho obrázek jsem si překreslil a mírně upravil. Bylo potřeba přidat a přeškrtnout ještě jednu svůdnou nedělní cestičku. Jestli uhádnete kterou?

P. Václav Fojtík

Tak nám v Bohuslavicích ubíhá už čtvrtý měsíc, ve kterém se realizuje přestavba křižovatky uprostřed obce. Myslím, že až teď si někteří uvědomují, jak velký je v této křižovatce provoz, a to je tu přitom vyloučena veškerá nákladní a kamionová doprava (že to někteří nerespektují, to už je druhá věc).

Během prvních tří měsíců stavby se podařilo udělat chodník směrem na Doubravy, část silnice od mostu po konec tohoto chodníku, parkoviště před hospodou, zpevněné plochy kolem obecního úřadu a silnice a chodníky směrem na Zlín. V těchto částech stavby zbývá dokončit zastávky, některé terénní úpravy s plochami zeleně, přechody a přechodová místa a především zprovoznit most.

V prvním říjnovém týdnu vyfrézovala firma Strabag silnici od křižovatky směrem na Šarovy, přestěhovaly se semaforey blíž ke křižovatce a nastal chaos - řidiči, kteří byli už jakžtakž navykli na „původní“ semaforey, zase začali jezdit na červenou, ti, kteří neustále projíždějí zákazem vjezdu od Salaše, vjíždějí do cesty těm, kteří jedou na zelenou, autobusy se horko těžko stáčí v zúženém místě na mostě, ty již zmíněné kamiony rozjíždějí a lámou nové obrubníky....

Koncem října by měla být hotová půlka cesty, ze směru od Šarov až po most. Snad se poté situace v automobilové dopravě už trochu zklidní, horší to ale bude pro chodce a zvláště pro pracovníky a zákazníky obchodu Hruška. Prostor před obchodem a hasičskou zbrojnicí se celý vykope, musí se udělat podklad pod zpevněné plochy, pak to zadláždít - to určitě bude nějakou dobu trvat, ale nejhorší část práce čeká stavbu u domu čp.14 - tam se bude muset vybourat původní opěrná zídka s plotem a podle projektu se nová zídka bude zakládat na pilotech hlubokých 6 metrů. Musíme jen doufat, že nám bude alespoň přát počasí, stavba bude zdárně probíhat a dokončí se v termínu.

Bydlíme s rodinou v přízemním bytě měšťanského nájemního domu z roku 1920. Naše ulice patří k těm tišším, i když se nachází kousek od centra města. Co se týká zeleně, v ulici máme vzrostlé stromy a ubohý kousek podupaného trávníku sloužícího ponejvíce psům. Zato na druhé straně domu, ve vnitrobloku, byste neřekli, že jste se ocitli uprostřed velkoměsta. Ve vnitrobloku totiž máme zahradu.

Představuje kousek něčeho živého uprostřed pomíjivé civilizace. Na okolních domech je docela patrné, jak pomíjívá ta naše civilizace je. Jsou oprýskané, zašlé. Ovšem zahrada se každým rokem znovu zazelená, znovu rozkvetne. Pro mne to znamená jasné potvrzení Boží věrnosti. Bůh věrně opakuje jaro, léto, podzim a zimu. Bere dýchání a zase je dává. Tráva usychá a zase se zazelená. Stromy rozkvetou, vydají plody, shodí listy a tak pořád dokola. Je v tom jistota a spočinití. Bůh nezapomíná.

Ráda se hrabu v hlíně a pozoruji, jak to v přírodě chodí. Často ke mně Pán Bůh mluví prostřednictvím zákonitostí ze života rostlin. Tak třeba lekce o mých schopnostech a pokoře. Můžu zasít, můžu zalévat, hnojit i okopávat, ale vzrůst dává Bůh. Jak bych kolikrát chtěla vytáhnout rostlinky z hlíny a nechat je rozkvést, ale všechno marné. Tohle nezvládnou. Stejně tak jen svými byt' sebemoudřejšími slovy nezpůsobím vnitřní změnu v druhém člověku. Mohu zasévat, dokonce zalévat, ale vzrůst nechává on.

Nebo lekce o důslednosti. Ty dostávám hlavně při pletí. Některé plevely mají totiž úžasné košaté kořínky. Když pleji nedůsledně a kořínky nevyhrabu, pleji zbytečně. Za chvíli to vyrostne znovu. To je vyučování přímo pro pastory. Nejednáš-li s kořenem problému, jednáš zbytečně. Marně si člověk umíňuje, tohle už nesmím nikdy z úst vypustit, takhle už nesmím nikdy mluvit. Nevymýtím-li zlé myšlenky ze srdce, jazyk neuhlídám.

Na podzim ke mně na zahradě Bůh promlouvá o naději. Zarývám cibulky a představuji si, jak na jaře pokvetou. Snažím se sestavit pěknou barevnou kompozici a doufám, že cibulky byly správně označené. Těším se, až své představy uvidím na vlastní oči. Kochám se v naději, že přijde jaro, bude teplo a Pán svou silou vytáhne rostliny z cibulí v hlíně. U některých lidí taky musíte přečkat zimu, abyste je viděli rozkvétat. A jednat s nimi pořád s touto nadějí.

Zahrádka - oáza mezi domy v centru města je mimo jiné také báječné evangelizační místo. Za pěkných dní tam přicházejí posedět babičky z našeho domu. Chtějí si popovídat a na lavičce pod stromem, mezi květinami, je jim dobře. Často se stalo, že ze mne svědectví přímo vytáhly. Zahrada slouží jako místo mnoha neformálních setkání a přátelská komunikace zde může jen vzkvétat.

Společenská rubrika

Křest

Michaela Vyoralová	Březnice
Tereza Vyoralová	Březnice
Pavčina Kateřina Žůrková	Březnice

Rozloučení

Marie Pšejová	Březnice
Alena Vavrušová	Březnice
Alexandr Holan	Březnice
Jana Hnilicová	Březnice
Zdeněk Vyoral	Luhačovice
Jaroslava Červenková	Březnice
Marie Žilinská	Maják

Dušičkový čas

Zase po roce nastává čas intenzivního vzpomínání na naše blízké, které si Bůh povolal. Je to čas, kdy cítíme, že chceme být pospolu i s těmi, které nosíme ve vzpomínkách. Listopadové dny, zvláště od 2. do 8. listopadu, jsou dny k uctění památky těch, kteří nás opustili. Je to čas zastavit se, zapálit svíci, zamyslet se nad smyslem svého života. Nejde o smuteční chvíle, naopak, tyto svátky obsahují hlubokou naději na vzkříšení a v tomto duchu je také prožijme.

Pak už se jen budeme moci těšit z nových chodníků, zastávek a přechodů, ale i tak si všichni musíme uvědomit, že ani na tom nejlépe osvětleném přechodu nás neochrání nic jiného, než jen ohleduplnost řidiče, který před tímto přechodem zastaví.

A poslední poznámka na závěr, protože na to se někteří z vás ptají: hlavní silnice zůstane tak, jak byla dřív, od Zlína směrem na Šarovy. Ze směru od Doubrav budou muset řidiči dávat přednost, protože to bude silnice vedlejší.

RADARY

V letošním roce se nám podařilo získat mimo jiné i příslib dotace z Programu BESIP Zlínského kraje na pořízení dvou radarových měřičů. První z nich bude umístěn u Sokolovny, což je jednak na vjezdu do obce od Zlína a hlavně v bezprostřední blízkosti autobusových zastávek, druhý navržený radar bude za vjezdem do Bohuslavic od Doubrav zhruba 120 m od ukončení nového chodníku, kde se přechází hlavní silnice na místní komunikaci, která vede ke škole a školce.

Věřím, že toto opatření přispěje ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu, zvláště pak k ochraně malých i velkých chodců, protože hlavně ve směru od Doubrav, po výjezdu z lesa, auta většinou vůbec nerespektují značku „začátek obce“ a je zde velké nebezpečí, že tu nějaké přecházející dítě srazí. Snad je aspoň blikající radar zpomalí...

Jana Puškáčová

Je-li říjen velmi zelený, bude zato leden hodně studený.

Misie v Angole, díl 4. - Začíná se oteplovat, mladí v Benguele

Už to budou 4 měsíce, co jsem odjel do Angoly. Mimo práci projektanta tu pomáhám i s pastorační mládeží. Na škole existuje malá místnost, která slouží pro mladé, aby tam o přestávkách (a nebo když jim odpadne hodina) zašli a měli si tam s kým pokecat. Je to součástí mé služby. A tak část času můžu pokecat s mladými a dozvědět se o nich něco víc.

Tady mají mnozí mladí opravdové problémy sehnat práci. Běžný příjem je tu okolo 16 000 kwanza (což je podle reálného kurzu k dolaru na černém trhu asi tak 1000 Kč), ale existují tu i lidé, kteří mají měsíční příjem jen 10 000 kwanza. Úředníci a učitelé, obecně státní správa má víc peněz a bohužel také lepší pozici, jak si příjem vylepšit různými „pozornostmi“, pořád jde ale o plat, který je daleko za námi. Přitom reálné ceny importovaných věcí nejsou o tolik jiné než ceny naše.

Takže pokud chce někdo ušetřit, např. na dost drahou přihlášku na vysokou školu, musí pracovat a dost se usklonnovat. Lidé proto místo nějakého nákupu v supermarketu prostě na tržnici koupí pytel rýže, fazolí nebo kukuřice a s tím pak přežívají celý měsíc. Strava to příliš vyvážená není, což se nepodpisuje dobře na zdravotním stavu.

Mnozí mladí vidí, kde všude je potřeba stát a jeho fungování zlepšit a vnímají jeho problémy jako něco, co je potřeba řešit. V tomto státu totiž budou trávit většinu života. Cesta změn ale ubíhá svým tempem a všichni očekávají, co nový prezident změní.

Jiní zase vidí svou budoucnost v zahraničí. Bohužel většinou jsou tyto představy celkem mimo realitu a já se snažím jim vysvětlit veškerá úskalí takové budoucnosti. Jak by mohli být úspěšní v Evropě, když neznají jazyk a jejich vzdělání pokulhává za tím evropským o dvě délky. Úplně mimo jsou pak nápady, být slavným angolským zpěvákem, který Evropě přinese skvělou angolskou muziku, ono proslulé Kuduru :)

Psí oči by neměly být smutné, pojďme pro to něco společně udělat.

Pod hlavičkou „Ježíšek pro útulek“ se v listopadu rozběhne v naší školce charitativní sbírka na pomoc útulku pro zvířata v nouzi Zlín Vršava.

Motto sbírky zní: „Kdo dobré srdce má, ten pomáhá.“ Nejen rodiny našich dětí mohou přispět dárky finanční, ale i hmotné povahy. Pokud byste měli zájem a rádi byste udělali dobrou věc, můžete se k nám připojit.

Věnovat je možno: použité i nové deky, ručníky, prostěradla, obojky, vodítka, pelíšky, granule, psí pamlsky, konzervy pro psy, kapsičky pro kočky, kočkolit pro kočky, piškoty, kvalitní granule pro štěňata (Brit Care) apod.

Sbírku koordinuje paní učitelka Lucie Gottfried a věci přijímá v mateřské škole či po domluvě u vás doma. Za každou pomoc či příspěvek předem děkujeme.

E-mail: gottfried.l@seznam.cz

Telefon: 577 991 167

Bc. Lucie Gottfried

Čím déle vlaštovky u nás v říjnu prodlévají, tím déle pěkné a jasné dny potrvají.

Canisterapie v mateřské škole

Každý rok navštěvuje naši školku v Bohuslavicích paní Junaštková s ukázkou canisterapie, což je léčba lidské duše psí láskou. Slovo canisterapie je složeno z latinského canis - pes a terapie - léčení. Jedná se o metodu, při níž se využívá speciálně vedený a vycvičený pes nebo fenka za účelem pozitivního působení na zdraví člověka.

Hodinová ukáзка canisterapie se dvěma labradory- fenečkou Tessie a štěňátkem Loganem proběhla v pátek 13. října a byla zaměřena na správný přístup a chování ke psu, ale také na chov a výcvik těchto psů. Povídání bylo doplněno praktickými ukázkami, při nichž se vystřídaly všechny děti. Vyzkoušely si, jak se mají chovat k cizím psům, jak pečovat o nemocného pejska - obvazovaly mu packy a prohlížely si jeho chrup a také měly možnost zhlédnout, co všechno tito pejsci umí a dokážou. Za odměnu se děti mohly s Tessie a Loganem pomazlit, pohladit si je a povodit je na vodítku. Ti odvážnější si dokonce mohli s Tessinkou zahrát hru na hledání piškotů, při níž leželi na zemi a paní Junaštková je pokryla piškoty. Tessinka poté měla za úkol všechny piškoty na dětech najít a slupnout. Zažili jsme spolu s pejsky spoustu legrace a už teď se těšíme na jejich další návštěvu.

Bc. Lucie Gottfried

„Kdo dobré srdce má, ten pomáhá.“

A protože se v naší školce snažíme rozvíjet a podporovat vztah dětí ke zvířatům a vedeme je ke schopnosti vážit si jich, ochraňovat je a pomáhat jim, rozhodli jsme se, že spolu s dětmi uděláme radost opuštěným zvířatům.

Zde v Angole totiž pořád funguje taková kulturní bublina, kdy lidé nevědí mnoho o zbytku světa natož Evropě. Místní Kuduru je takový hodně rytmický House (?), Trance (??). Je to taková smršť bubnů a různých pokřiků, hudba typická pro Angolu (byť nejde o tradiční angolskou hudbu) a alespoň zde velmi populární. Ale myslet si, že něčím takovým udělám zničehonic díru do kulturního světa, postrádá logiku.

Podle mě ideální by bylo vydělávat peníze v Evropě a umět je utrácet zde v Angole. Co se přístupu k práci týče, Angolané mě příjemně překvapili. Umí zabrat a pracovat vytrvale, Benguela se rozrůstá tempem, které u nás nemá obdoby. Chybí tu ale dostatek mechanizace, vybavenost pracovními pomůckami a moderní stavební technologie, což je zase dáno nedostatkem financí.

Např. jedna známá velmi ráda šije a pracuje jako švadlena. Nicméně šicí stroj je něco nad její možnosti a práce jehlou není dostatečně efektivní. Rybáři tu loví ryby z bárek, které si sami ztlučou a do sítí, které si dokáží za těch málo peněz koupit a udržovat, ale díky tomu nejsou jejich úlovky vzhledem k vynaloženému času a práci tak veliké. Celý systém se tak točí v takovém začarovaném kruhu nízké efektivity. Nové věci se tu navíc velmi často „ztrácejí“.

Začíná tu být teplo, a to přitom je teprve africké jaro. Na některých místech země již přšelo, Benguela je ale výjimkou a zde období sucha bude ještě nějaký čas trvat. Přece jen jde o pouštní oblast. Děti na školách mají teď plno práce dotáhnout školní rok do vítězného konce a na pořadí dne jsou závěrečné písemky a testy. Co nevidět budou Vánoce a velké prázdniny, období afrického léta a trávení času u moře.

Děkuji za Vaše modlitby a podporu, velmi si jich vážím a asi hlavně díky nim se mi tu ani v nejmenším nepříhodovalo nic nepříjemného :)

Pavel alias Hugo Baskerville

Milí přátelé,

stejně jako každý rok na misijní neděli tak i letos začínáme vybírat peníze na školné pro naše tři adoptované děti.

Devatenáctiletá Manita z Thajska úspěšně odmaturovala a pokračuje ve studiu na univerzitě. Ve studiu se jí daří, ke vzdělání přistupuje zodpovědně. Po přednáškách chodí na brigádu, aby finančně vypomohla rodině. Ráda by se stala podnikatelkou.

Osmnáctiletý Emmanuel z Ugandy pokračuje ve studiu, ovšem musí opakovat ročník, díky jejich učitel, který celou třídu uvedl v omyl a dal jim zfalšované testy, ročník musí opakovat celá třída. Emmanuel se přesto moc snaží a poslal za svého učitele omluvný dopis.

Pěťadvacetiletá Sweedal z Indie má za sebou úspěšné složení posledních zkoušek s nejlepšími výsledky. V prosinci ji čekají věčné sliby, na které nás srdečně zve.

Celková částka pro všechny děti činí 20.000,-

Věřím, že jako každý rok se nám podaří tato částka vybrat a „naším“ dětem přispěje na lepší budoucnost.

Své příspěvky můžete odevzdávat do konce ledna 2018 otci Václavovi, Veronice Kováčové nebo paní Ludmile Blahušové.

MANITA 7.000,-

EMMANUEL 7.000,-

SWEEDAL 6.000,-

„V tomto životě nemůžeme dělat velké věci. Můžeme dělat jen malé věci s velkou láskou.“

Matka Tereza

ZPRÁVY Z FARNOSTI

V úterý 31. října proběhne v naší farnosti **adorační den**. Každá farnost diecéze má jeden den v roce vyhrazen na celodenní adoraci, aby tak probíhala nepřetržitá úcta Krista v Nejsvětější svátosti. Svátost oltární bude vystavena v březnickém kostele od 8:00 do 18:00 hod. V 17:00 bude společná adorace, poté mše svatá v 18:00 hod. Týden od prvního do osmého listopadu je týdnem modliteb za duše zemřelých. Na hřbitovech se zastavuje mnoho lidí, aby vzpomněli na své drahé zesnulé a pomodlili se za ně. Na hrob pokládají věneček či květiny, zapalují svíci a modlí se: *Odpočinutí věčné dej všem zemřelým, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají ve svatém pokoji.*

Program bohoslužeb:

Úterý 31. října ADORAČNÍ DEN	8-17 kostel otevřen k soukromé adoraci 17:00 společná adorace 18:00 mše svatá
Středa 1. listopadu SLAVNOST VŠECH SVATÝCH	18:00 mše svatá
Čtvrtek 2. listopadu VZPOMÍNKA NA VŠECHNY V ĚRNÉ ZEMŘELÉ	16:30 mše svatá v Bohuslavicích 18:00 mše svatá v Březnici
Sobota 4. listopadu	14:00 pobožnost na hřbitově na Salaši
Neděle 5. listopadu	15:00 pobožnost v kostele a na hřbitově v Březnici

Modlitba za zemřelé je vyjádřením víry v to, že zemřelým, kteří ze světa odešli v nedokonalém přátelství s Bohem, můžeme zástupně prospět v jejich cestě do věčné radosti v nebi. Na tento úmysl, tedy za zemřelé, jsou slaveny mše svaté při pohřbu a často při výročí úmrtí zesnulého. Stejný smysl má i návštěva hřbitova v dušičkovém týdnu a získávání plnomocných odpustků ve dnech od 1. do 8. listopadu. Po splnění tří podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysly Svatého otce) lze denně získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Modlitba za zemřelé

Dobrý Bože, ty jsi Stvořitel
a Dárce života.
Děkujeme ti za život náš
i životy našich příbuzných a přátel.
S důvěrou ti svěřujeme
naše zemřelé a prosíme,
abys je přijal do náruče své lásky.
Ukaž jim své milosrdenství
a promiň jim jejich nedostatky.
Velkoryse je odměň za vše,
co v životě vykonali
dobrého a z lásky.
Naplň jejich víru
a přijmi je mezi vyvolené v nebi.
Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí,
ať odpočívají ve svatém pokoji.
Amen.
Otče náš... Zdravas, Maria...

Olomouckým biskupem byl zvolen v roce 1413, ale v Olomouci často nepobýval, dával se zastupovat svým administrátorem. Zdržoval se většinou u královského dvora v Praze, v letech 1397-1412 ve svém proboštském domě na Vyšehradě, a od roku 1413 v biskupských rezidencích, zejména v Melicích u Vyškova, v Modřicích u Brna a v Kroměříži, či v Itálii.

K reformaci církve se Václav Králík na synodě ve Vyškově roku 1413 postavil záporně, když odmítl učení Johna Wycliffa o sedmi svátostech. K Janu Husovi se ovšem choval loajálně a k jeho stoupencům zaujal nerozhodný postoj. Kostnický koncil ho chtěl za netečnost hnát k odpovědnosti. Litomyšlský biskup Jan XII. Železný se chystal podat na biskupa žalobu, avšak Václav mezitím 12. 9. 1416 zemřel, pravděpodobně ve Svitavách.

Václav Králík se zasloužil zejména o výzdobu kapitulního chrámu sv. Petra a Pavla na Vyšehradě. Roku 1397 dal obložit obraz zázračné, tzv. Dešťové Madony Vyšehradské stříbrnými zlacenými štítky se svými erby. Gotická madona a z ní sňatý stříbrný příkrov jsou dnes vystaveny v Národní galerii v Anežském klášteře v Praze.

Roku 1404 dal Králík vyzdobit kaple na jižní straně chrámové lodi Vyšehradské baziliky nástěnnými malbami, jež byly objeveny roku 1886 a bohužel znovu zabíleny. Podle tehdejšího popisu byly nalezeny výjevy Zmrtvýchvstání Krista, mariánské výjevy, sv. Kryštof, sv. Jiří v boji s drakem, sv. Vojtěch a v chóru dokonce iluzivní malba kanovníckých lavic. Malbu doprovázely heraldické znaky Václava Králíka s iniciálami "wpa" (Wenceslaus patriarcha Antiochenus) a točenice s iniciálou krále Václava IV.

Další sochy či obrazy světců, jimiž se Králík obklopoval, dal postupně vyobrazit na pět typářů své osobní a úřední pečeti. Objednával si také iluminované rukopisy. Byl zejména ctitelem mariánským.

Biskup Václav dal nákladně vybudovat a vyzdobit také své dvě biskupské rezidence, zejména v Melicích u Vyškova. V souboru archeologických nálezů se dochovaly komorové kachle s Králíkovými heraldickými znaky, z nichž se podařilo rekonstruovat celá kamna.

Ing. Miloslav Mikeščík

Malá slova velkého významu: děkuji, prosím, lituji, miluji.

Z překladu dopisu:

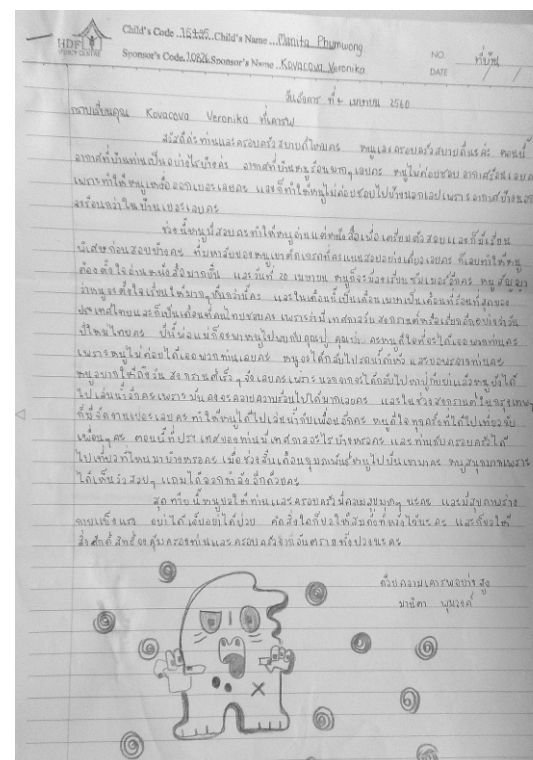
Milá Veroniko,
jak se všichni máte? My se máme fajn. Je u nás horko, nemám to moc ráda. V takovém počasí je u nás strašné dusno, proto nerada chodím ven. V domě je trochu lépe.

Ve škole máme zrovna zkouškové období, hodně jsem četla, abych se na ně dobře připravila. Během studia nedostávám žádné známky, až ve zkouškovém období, tak potřebuji ještě víc číst a studovat. 20. dubna začíná letní semestr, slibuji že budu zas poctivě studovat. Duben je u nás extra horký, přesto mají místní lidé tento měsíc rádi, protože probíhá "Songkran festival", neboli oslava thajského nového roku. S rodinou navštívíme prarodiče na venkově a užijeme si spoustu zábavy ve vodě. I v Bangkoku probíhá mnoho akcí, také tam si užíváme s přáteli hrátky ve vodě.

Jsou také u vás nějaké festivaly (svátky)?

V únoru jsem byla na výšlapu, skvělé výhledy a dobrý trénink. Nakonec všem přeji mnoho štěstí, zdraví a ať se vám splní, co si přejete.

S úctou Manita

BIŘMOVÁNÍ V BŘEZNICI

V neděli 29. října navštíví naši farnost nově vysvěcený pomocný biskup olomoucké arcidiecéze Mons. Antonín Basler. Narodil se 16. února 1956 v Šumperku jako čtvrté dítě. Svoje dětství a mládí prožil v Olšanech (okres Šumperk). Po základní škole absolvoval v Šumperku Střední železniční školu, obor elektrická trakce a kolejová vozidla v železniční dopravě (1971-1975). U Československých státních drah pracoval jako technik rok před dvouletou základní vojenskou službou a také rok po jejím ukončení. V roce 1979 nastoupil k pětiletému studiu na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Dne 30. června 1984 byl v olomoucké katedrále sv. Václava biskupem Josefem Vranou vysvěcen na kněze. Od vysvěcení byl do roku 1990 farním vikářem v Luhačovicích, od roku 1990 do roku 1999 farářem ve Vizovicích a administrátorem v Horní Lhotě, od roku 1993 i děkanem vizovického děkanátu. V roce 1999 se stal farářem farnosti sv. Michala v Olomouci a od roku 2003 i administrátorem farnosti Bystročice. V roce 1999 byl také jmenován sídelním kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava v Olomouci a v roce 2000 kancléřem kurie Arcibiskupství olomouckého. K 1. červenci 2017 byl uvolněn z funkce faráře a administrátora a byl jmenován členem liturgické komise a členem subkomise pro sakrální umění Arcidiecéze olomoucké. Dne 5. července 2017 jej papež František jmenoval titulárním biskupem diecéze Vaga v dnešním Tunisku a pomocným biskupem olomouckým. Ke dni 1. října 2017 ho arcibiskup Jan Graubner jmenoval druhým generálním vikářem olomoucké arcidiecéze. Biskupské svěcení z rukou arcibiskupa Jana Graubnera přijal 14. října 2017.

Otec biskup Antonín bude v neděli 29. října v 10:00 ve farním kostele sv. Bartoloměje udělovat 19 bratřím a sestrám svátost biřmování. Svátosti biřmování je věřící křesťan plně uveden do křesťanského života, uvědomuje si hodnotu křesťanské víry, k níž se hlásí. Proto tato svátost je udělována až ve věku relativní dospělosti, obvykle po patnáctém roku života. Naposledy v naší farnosti uděloval svátost biřmování otec arcibiskup Jan Graubner 17. června roku 2012. Archivní fotografii si můžete prohlédnout zde:

P. Václav Fojtík

ŘÍJEN 2017

Roku 1416 se kostnický koncil zamýšlel, že jej povede k zodpovědnosti za nečinnost v souvislosti se situací v Čechách. Pražské arcibiskupství zápasilo s hospodářskými těžkostmi a Konrád byl nucen prodat řadu majetků. Po smrti krále Václava IV. korunoval Zikmunda Lucemburského českým králem. Ke králi však nepřimknul a 21. dubna 1421 se veřejně přihlásil ke Čtyřem artikulům pražským. Husité tím totiž konečně získali možnost svítit nové kněze, kterých se zoufale nedostávalo. Přistoupením k artikulům souhlasil Konrád zároveň se sekularizací majetku pražského arcibiskupství, a tak vlastně jen zůstal duchovní hlavou církve v Čechách, které měli podléhat všichni kněží. Poslušnost mu odřekl olomoucký biskup Jan XII. Železný i litomyšlský biskup Aleš z Březí a arcibiskup Konrád byl dán papežem do klatby. Zřekla se ho svatovítská kapitula i kněžstvo věrné katolické církvi. V letech 1423-1425 zastupoval stranu podobojí při jednání s katolíky. V závěru svého života lavíroval mezi husity a katolíky. Dne 21. prosince 1425 byl papežem s konečnou platností zbaven úřadu. Odebral se nejprve do Roudnice nad Labem a potom na hrad Helfenburk (u Úštěka, okr. Litoměřice), kde 26. prosince 1431 zemřel. Byl pohřben patrně v tamější hradní kapli.

Václav Králík z Buřenic

Václav Gerardův z Buřenic, zvaný **Králík** (Regulus; kolem 1345 - 12. září 1416) byl český prelát a donátor umění, 28. olomoucký biskup v letech 1413-1416.

Pocházel z nemajetného rodu Vrapických z Buřenic, nižší šlechty v okolí Ledče nad Sázavou. Byl synem Gerarda z Buřenic. Narodil se mezi léty 1340-1350. Přesný rok narození není doložen. Studoval patrně na univerzitě v Římě, protože již roku 1370 se tam stal kaplanem biskupského chrámu Sv. Praxedy (Santa Prassede). Byl mimořádně schopným prelátem a diplomatem. Roku 1380 byl jmenován kanovníkem Královské kapituly na Vyšehradě, v 90. letech 14. století se postupně domohl řady dalších církevních úřadů a obrocí. Získával je díky osobním kontaktům: byl přívržencem pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, důvěrným přítelem kardinála Pilea, a především oblíbencem krále Václava IV., jemuž vděčil za svou kariéru. Proto dostal přezdívku Králík (latinsky Regulus).

V letech 1390-1397 byl vyšehradským děkanem. Roku 1393 byl za podporu procesu s Janem Nepomuckým odměněn postem prvního sufragána (pomocného biskupa) pražské arcidiecéze pro západní Čechy. V letech 1396-1416 byl členem královské rady, od roku 1397 zastával spojený úřad kancléře království českého a vyšehradského probošta, byl také královým kaplanem. Papež Bonifác IX. jej 11. dubna 1397 na přímlovu krále jmenoval latinským patriarchou antiochijským a zároveň obdržel doživotně správu kláštera benediktinů v Kladrubech. V letech 1399-1401 byl kanovníkem a držitelem prebendy metropolitní kapituly svatovítské, od roku 1400 arciděkanem přerovským, děkanem v Kroměříži a nejvyšším písařem Království českého. Roku 1401 byl zvolen kanovníkem svatojiřským.

ŘÍJEN 2017

15

OLOMOUČTÍ BISKUPOVÉ V DOBĚ HUSITSKÝCH VÁLEK

Husitské období bylo velmi složité pro správu diecéze. I tak se vyskytli v čele diecéze osobnosti významné i méně významné.

Ladislav z Kravař, zv. Lacek

(asi 1372 - 5. květen 1408) byl 26. olomoucký biskup v letech 1403-1408.

Narozen pravděpodobně roku 1374 jako nejmladší ze tří synů významného moravského šlechtice Voka z Kravař. Po studiích se stal kanovníkem ve Vratislavi, Opoli, Hlohově, Hnězdně a Olomouci. Na olomoucký biskupský stolec byl zvolen proti vůli markraběte Jošta v roce 1402.

Vysvěcen byl 20. 5. 1403. Za jeho episkopátu nastaly pro Moravu klidnější časy. Ačkoliv biskupství bylo zadluženo, Ladislav díky svému majetku dokázal splatit dluhy a vykoupit zastavené biskupské statky; pocházel ostatně z jednoho z nejbohatších moravských rodů a snad i proto jej kapitula zvolila biskupem. Hospodářské záležitosti zcela pohlcovaly jeho čas, takže zpráv o jeho pastorační činnosti je nedostatek. V Brně dal rozšířit kostely sv. Petra a sv. Jakuba, v Olomouci zahájil výstavbu kostela sv. Mořice a jeho stavitelská činnost byla zřejmě doprovázena i větším ruchem v sochařství a malířství, ačkoliv náboženský život stagnoval. Odsoudil praxi odúmrtě jako nepravost. Zemřel 5. května 1408, údajně na požití jedu v nápoji. Byl pohřben v kostele sv. Mořice v Kroměříži.

Konrád z Vechty

(asi 1364 - 26. prosinec 1431, Helfenburk u Úštěka) byl verdenským a olomouckým biskupem a pražským arcibiskupem, který se po vypuknutí husitské revoluce přihlásil ke čtyřem pražským artikulům a světíl husitské kněze, kterým záleželo na dodržení apoštolské posloupnosti.

Narodil se v měšťanské rodině ve vestfálském hrabství Vechta. Stal se knězem a protože byl schopný finančník, dostal se do služeb krále Václava IV. V letech 1398-1400 byl členem královské rady. Roku 1401 se stal na přímluvu Václava IV. biskupem v dolnosaském Verdenu, ale biskupem nebyl potvrzen. Proto byl jmenován mincmistrem království českého, pak zemským podkomořím. V roce 1408 se dostal na olomoucký biskupský stolec jako Konrád II. V roce 1412 se stal administrátorem pražské arcidiecéze a 10. února 1413 byl papežem potvrzen jako metropolita pražský.

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat rodině Tomáše Vlka za "bednu od banánů" krásných knížek pro nejmenší, které věnovali do naší knihovny. Po zaevidování budou k dispozici všem našim dětem.

OBCENÍ KNIHOVNA BŘEZNICE pořádá v sobotu **28.10.2017 od 9:00 do 10:00 hodin Podzimní dílničku pro děti 1. třídy** (můžou přijít i druháci). Budeme vyrábět dýně z papíru, přineste si 2m pevného tenkého provázku, silnou jehlu a nejméně 2 větší, ploché, nejlépe hnědé knoflíky. Vyrábět budeme v knihovně, pokud nás bude moc, tak v salonku. Těším se na vás.

DEJTE KNIHÁM DRUHOU ŠANCI!

Obecní knihovna Březnice připravuje na 28.11.2017 od 14:30 do 18 hodin Knižní bazar, tentokrát na téma Romány a detektivky.

Přijďte a přineste knihy, které vám doma zabírají místo v knihovně a bezplatně si vyberte jiné. Knihy musí být čisté a v zachovalém stavu. Počet přinesených knih je max. 15 kusů. Můžete si vybrat knihu, i když žádné nepřinesete.

Budu se na vás těšit v sále obecního úřadu.

Irena Haluzová, knihovnice

Byli jsme v divadle

Snad neudělám chybu, když si na úvod své zprávy vypůjčím pár slov z vydané publikace o historii divadelní tvorby v Březnici.

Organizátoři výstavy chtěli připomenout, co naši ochotníci dokázali, jak se bavili a jak vypadala březnická divadelní kultura v minulosti. Zároveň ale i průřez současného divadelního dění v obci.

Myslím si, že vše, co sobotní odpoledne (14.10.2017) nám všem nabídlo, bylo úspěšné.

Vystoupení dětí ze ZŠ a MŠ Březnice dokázalo, že semínka divadelního umění, vložené do dětské duše, snad někdy vykvetou.

Plná sokolovna dětí, rodičů a hostů i večerní představení hry Záskok, svědčily o tom, že snažení organizátorů výstavy nebylo marné.

Proto všem dík za kulturní sobotu, podtrženou sluncem babího léta a zároveň vyjádření přání o uchování divadelní tvorby v Březnici.

Jindřiška Švajdová

Ilustrace: J. Švajdová

A jaké to bylo?

